

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	554-06-1512
Дата	11 / 11 2015 г.

14.18

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
43-то НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

**ДО
МИНИСТЪРА НА
ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИВАЙЛО КАЛФИН**

ВЪПРОС

от

д-р Султанка Петрова
народен представител от ПГ на „Патриотичен фронт”

На основание чл.90, ал.1 от Конституцията на Република България и чл.92, ал.1 от ПОДНС внасям въпрос

Относно: Дискриминационен подход в работата на социални работници по случаи на деца в риск

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

Неотдавна от екрана на националните ни телевизии (Нова и БТВ) бяха излъчени поредица от репортажи, от които на обществото бяха показани няколко случая на немарливо и безотговорно родителско поведение към малолетните им деца. Единият случай бе на 2 деца от гр.Стражица, които 2 дни са били оставени сами в къща без никакво друго присъствие и грижа от страна на възрастен роднина или близък, докато родителите им са отсъствали от населеното място, за да събират дърва или да търсят друга работа. Децата, които репортажа ни показва,

бяха във видимо недобър и занемарен вид и заявиха пред камерата, че нямат храна и възрастен около тях.

Другият случай, станал обществено достояние, бе от небеизвестното с.Гърмен, община Гоце Делчевска. В първия и втория репортажи ясно се видя, че при събарянето на незаконните постройки имаше майки с бебета на ръце, които не само не запазиха лицата на малолетните си деца от покази на камерите, но напротив, умишлено и целенасочено ги показаха. По този начин въпросните майки увредиха основно конституционно право на личността на децата си, регламентирано в чл.32 от КРБ, като наред с това не се съобрази и с най-добрия интерес на децата си, който се преценява по критериите, регламентираните в §1, т.5 от ДР на Закона за закрила на детето.

Най-фрапиращ беше третия показан по националната телевизия случай, когато в руините на вече съборените постройки, 4 деца бяха легнали върху един проснат на земята дюшек, завити с обща завивка и със заявено намерение да нощуват под откритото небе.

В този репортаж бе дадена думата и на бащата(неясно на част или на всички деца), който на въпроса на репортерката дали социалните работници са му предложили да настанят временно децата му на друго място, той отговори утвърдително, като наред с това заяви, че е отказал на предложението.

Очевидно за зрителя стана ясно, че именно от така проведенния между този баща и социалните работници диалог, децата се намираха в подобна ситуация.

А тази ситуация, според чл.33 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето(ППЗЗ Детето) е определено застрашаващо здравето на показаните (а може би и на още някои непоказани) деца, отразени в репортажа и съставлява основание за спешното извеждане на децата извън семейството им.

Очевидно в конкретния случай тази мярка незнайно по какви причини не е била приложена, видно от изказването на бащата на децата. Това изказване показва, че от страна на социалните работници е било отправено единствено предложение към бащата за временно настаняване на децата му на друго място, което предложение е било отклонено и с това са приключили мерките по закрила на четирите деца в риск. Предвид, че същите са били показани по национална телевизия, то това е било достатъчно, за да се приеме, че е налице сигнал за дете в риск и да се задейства механизма по чл.33 от ППЗЗДетето.

От този казус са се заинтересували и неправителствената организация „Конфедерация за защита правата на децата“, която на 09.09.2015 г. е отправила сигнал до директора на АСП, до председателя на ДАЗД и до директора на ДСП/ОЗД Гоце Делчев, в който от организацията са настояли компетентните органи незабавно да приложат разпоредбите на чл.38 и чл.39 във вр. с чл.27 от Закона за закрила на детето.

В отговор до подателя на сигнала, с изх. № 92-912 от 06.10.2015 г. директорът на АСП е отговорил: „Служителите от отделите „Закрила на детето“(ОЗД) спазват основните принципи и приоритети на социалната

*политика по закрила на детето, насочени към оказване на подкрепа на децата и семействата в риск, както и за осигуряване правото на детето да живее в собственото си семейство или в среда, близка до семейната, да поддържа и съхрани семейните си връзки и идентичност.“, както и „Извеждането на дете от семейството се налага в краен случай, когато са изчерпани всички останали възможности и са констатирани сериозни причини и рискове за детето.“ По нататък в отговора се заявява, че „към момента семействата имат осигурен подслон, като са приети да живеят при свои близки и роднини“. Само, че този момент е с дата един месец след произтеклите събития, от което възниква резонния въпрос: *А къде са били подслонени в това време децата и не са ли били в риск за здравето си, предпоставка за прилагане на спешните мерки по Закона за закрила на детето, потикани от подателя на сигнала?**

От друга страна е добре, че директорът на АСП заявява, че неговите служители съблюдават горецитираните законови принципи, но дали е така при всички подобни случаи?

В противовес на това изявление, ще си позволя да Ви посоча господин министър 2 случая и това са небезизвестните случаи на децата от гр.Плачковци и от приюта на отец Иван от Нови хан.

В първия от тях са били изведени от биологичното им семейство 4 малолетни деца, при това без да е било поискано съгласието на родителите им или без да е било направено обследване на възможностите за настаняването им при близки или роднини от разширеното семейство. Не са били предприети и никакви мерки за подкрепа на биологичното им семейство и на децата с оглед *“осигуряване правото на детето да живее със собственото си семейство“*, както заявява Вашият подчинен ръководител. Забележете, децата са били изведени не защото са били лишени от подслон, грижа или образование, напротив – учащите се от тях са отличници. Не, изведени са били защото къщата, в която живеели с родителите си е била неремонтирана. Част от тях са били настанени в приемни семейства, а друга част – в институции, където спрямо тях са били прилагани строги, дори нехуманни мерки на наказания. В резултат, най-малкото дете, което било набедено, че е с ниско тегло, в крайна сметка е върнато на родителите му с още по-ниско тегло, с анемия и ред други болести.

Няма как да не запитам, това ли е всъщност държавната грижа и закрила на децата и подпомагането на техните родители?

Другият случай, е на едно новородено дете, чийто брат е бил също изведен от биологичното му семейство и настанен при приемно семейство. Тъй като баткото на бебето, за което става реч е бил изведен заради лошите битови условия в къщата на биологичното му семейство, то след изписването на бебето, майката и то са били настанени временно по молба за съдействие от неправителствена организация в общежитието на Фондацията на отец Иван от с.Нови хан. Там, на майката на бебето е била определена асистентка, която я е подпомагала в грижите за детето. Бебето е било кърмаче на 15 дни, когато е било изведено с поискана от

служителки на ДСП Елин Пелин мярка за полицейска закрила. Основанията за извеждането са изключително несъстоятелни, но е факт, че са били използвани властови лостове, посредством които е било използвана една принуда по неправомерен начин.

Новороденото дете е било отбито насилствено от майчината кърма, с което е бил прекъснат процеса по формиране на естествената му имунна система, след което е било настанено в Дом за медико-социални грижи в гр.София. По време на престоя му от средата на месец юли до края на месец октомври 2015 г. в този дом, детето 2 пъти в постъпвало в болница поради заболяване от бронхо-пневмония и е реинтегрирано в нестабилно здравословно състояние, налагащо полагането на здравни грижи. Междувременно майката на детето бе убита, а бабата по бащина линия, макар още през месец юни 2015 г. да е заявила желанието си да отглежда внуците си, включително и пред директора на АСП и пред председателя на ДАЗД, все още се бори с коалицията, създадена между ДСП „Перник“ и приемното семейство, в отпор на нейното заявено по закон намерение.

Изложих Ви тези 2 примера, за да онагледя как спрямо децата от с.Гърмен и с.Стражица служители към дирекции в системата на АСП бездействат и прилагат закона старателно и във всички етапи, разписани в него, а в случаите на децата от гр.Плачковци и гр.Перник безпричинно е била приложена най-драстичната мярка – извеждане от биологичното семейство. По този начин, според изавленията на зам. директора на АСП А А: излиза, че деца, намиращи се в сравнимо сходно положение, служителите на АСП прилагат различни по степен на строгост мерки, като по този начин дискриминират онези деца, чието „право да живее в собственото си семейство“, при което „да поддържа и съхрани семейните си връзки и идентичност“ е било изцяло игнорирано.

Друг е въпросът вече по кой признак е проявената дискриминация, дали по етнически, тъй като привилегированите да останат в семействата си деца са все от ромския етнос, или по личното положение на децата или техните родители, е въпрос на правно установяване от компетентните органи, към които пострадалите смята да търсят правата си.

Във връзка с гореизложеното са и моите въпроси към Вас, господин министър:

Какви действия ще предприемете, за да се преустанови различното прилагане на нормативната уредба в сферата на закрилата на детето, както и да се предотвратят по-нататъшните свободни интерпретации на отделни служители от ДСП и отдели по закрила на детето към повереното Ви министерство?

Ще възложите ли на Инспектората към АСП или друг компетентен орган проверка по посочените в настоящия ми въпрос случаи, за което се ангажирам да Ви предоставя допълнителни подробности?

Ще проверите ли защо ДСП „Перник“ бави и така яростно се противопоставя на законните опити на бабата на по-голямото дете на двойката, за която изложих във въпроса си, да реинтегрира детето при себе си?

Моля отговорът да бъде в писмена форма.

София, 11.11.2015 г.

Народен представител
/д-р Султанка Петрова/